

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VII. Licèt vetitum à Leone, & à Synodis Gallicanis, ne Chorepiscopi deinceps fierent, retenti sunt tamen ab Episcopis. Quia eorum curas levabant. Vt colligitur è Capitularibus, & Synodo Meldensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

à Concilio Antiocheno, needum erant ve-
vita ullo decreto. Non moror enim stra-
mentitiam epistolam sub Damasi nomine in
Collectione Isidori publicatam. Occasio-
nem tamen sumpsisse videntur Leo III. &
Episcopi Gallicani è verbis ambiguis Epito-
mes Canonum ab Hadriano I. concinnatæ;
cujus usus frequens erat in Gallia, ut patet
è variis locis Capitularium, ubi verba ipsa
hujus Epitomes referuntur. Etenim breviam
decimi canonis Antiocheni ita concep-
tum est: *Quod Chorepiscopi ordines inferio-
res usque ad subdiaconatum dare possint.* Vnde
Leo & Synodus Gallicana in re dubia inter-
pretationem adversus Chorepiscopos fa-
cientes, subdiaconatum ab eorum ordina-
tione subdixerunt. Quare Synodus Mel-
denfis anno DCCCXLV. eisdem verbis usa
est, dum vetat ne ordines ecclesiasticos tri-
buant, nisi usque ad subdiaconatum. Suspi-
cabitur aliquis hac tempestate in Oriente re-
strictam fuisse Chorepiscoporum auctorita-
tem ad Lectorum solas ordinationes, ex ca-
none XIV. Septimæ Synodi, quæ juxta
veterem consuetudinem à Chorepiscopis
promovendos esse Lectores decernit. Sed
observandum est, eo canone non agi de ju-
re Chorepiscoporum in Clericis cooptan-
dis, sed delectione publica sacrarum scrip-
turarum è suggestu & ambone Ecclesiæ;
quæ à pueris pronuntiabatur ad clerum de-
signatis, sed nondum ab Episcopo adscrip-
tis. Canon vetat à quoquam in synaxi eas
prælegi, nisi manus impositionem accepe-
rint ab Episcopo, aut à monasterij Abbate,
aut à Chorepiscopo de sententia Episcopi,
juxta veterem consuetudinem.

VII. Licet autem Chorepiscoporum
ministerium damnatum fuerit à Leone Pa-
pæ & à Synodo totius regni, veritumque ne
Chorepiscopi à quibuscunque Episcopis
deinceps fierent, attamen eruperunt ite-
rum, egeruntque altas radices in Galliis.
Sed repressa est eorum audacia à Concilio
Parisiensi anno DCCCXXIX. quod præ-
cipuè in id invehitur in quo ab iis tunc
peccabatur, nempe in baptizatorum con-
firmatione; qua illis à Patribus interdicitur,
ea ratione, quòd in Concilio Neocæsa-
riensi ad formam septuaginta Discipulorum
constituti fuisse dicantur; ut Episcopi Apo-
stolorum locum obtinent; quibus donum
sancti Spiritus per manuum impositionem
tradendi facultas, non autem Discipulis,
concessa fuisse legitur in Actis. Mirabitur
fortè aliquis, nec immeritò, quis redivivos
excitaverit Chorepiscopos, & unde tanta
illorum pervicacia proficisceretur, ut rebus
tam gravi auctoritate definitis stare nollent.

Sed omnem admirationem deponet, si quis
consideraverit imperfectam esse legem quæ
vetat, sed si quid contra factum sit, non ir-
ritum decernit. cujus generis erat hæc in-
terdictio, ne Chorepiscopi ordinentur.
Quare cum ab arbitrato Episcoporum hæc
institutio penderet, eadem ratione qua fo-
vebantur olim à quamplurimis Episcopis,
ab iisdem vel retenti vel restituti sunt. Causa
verò quæ gratiosos Episcopis reddebat
Chorepiscopos, ea est, quòd in se suscipe-
rent omnem curam & laborem episcopalis
ministerij, & desidia Episcoporum patrocina-
rentur: qui sollicitudine pascendi gregis
levati, secularium more, genio suo indul-
gebant, ut elicitur è Capitularibus & è Sy-
nodo Meldensi. In Capitularibus disertè
scriptum est, Chorepiscopos factos ab Epi-
scopis, qui suis quietibus ac delectationibus
inherent. Synodus Meldensis animadverti
statuit in Episcopum qui propter desidiam,
aut secularem pervagationem, vel propter infir-
mitatem, modum suam Chorepiscopis transcen-
dere consenserit.

Capit. lib. 6. c. 119.

Syn. Meld. c. 44.

ADDITIO
STEPHANI BALUZII.

Istud ipsum paulò asperioribus verbis urget
Hincmarus in epistola XLV. cujus meminit Flo-
doardus lib. III. Hist. Remensis cap. XXIX. quæ
ante hos viginti annos ex codice Virdunensi edita est
ab eruditissimo viro Iacobo Sirmundo. Hincmarus
ergo respondens cujusdam Episcopi consultationi-
bus, hæc adversus Episcoporum desidiam scribit in
capite XVI. illius epistolæ; *Sed & scandalum in Ec-
clesia misit, sicut & quidam Episcopi, etiam à longè
præcedentibus temporibus, scandalum pro sua quiete
& voluptatibus in Ecclesiam intro miserunt, ordinan-
tes Chorepiscopos, & eis quæ Summis Pontificibus
conveniunt agere permittentes; quos apostolica sedes
sapius reprobavit & apostolico mucrone recidit, sicut
in decretalibus eorum qui voluerit recensere inveniet.*

VIII. Quænam autem esset hæc tem-
pestate Chorepiscopi potestas, accuratè
docet Ebbo Remensis Episcopus in eo O-
pusculo quod de Ministris Ecclesiæ Re-
mensis scripsit, id est, Præposito, Archi-
diacono, & Chorepiscopo: *Chorepiscopi
verò ministerium est, omnem sacerdotalem to-
tius regionis sibi commissa conversationem cor-
rigere atque dirigere, & quæ sequuntur. Ius
autem dandæ consecrationis ex præcepto
Episcopi Ebbo metitur. Synodus Melden-
sis Chorepiscopis modum præfixit juxta ca-
nones, præcipuèque prospexit ne post
obitum Episcopi aliquid ex episcopali mini-
sterio specialiter Episcopis debito attentarent.
quia, iniquunt, ex hoc magnum scandalum,
& divisionem rerum ecclesiasticarum, atque di-
lutionem in canonicè ordinandis Episcopis, De-
i*

Opusculum Eb-
bonis De Min-
Ecc. Rem. editum
à R. P. Sirm. in
Append. Flodoardi
di.

Synod. Meld. c.
44.

Epist. Rem. c. 14.
in fine c. 13.
opusc. Ebbonis
de Ministris
Ecclesiæ Remensis
c. 11. §. 11.
de Chorepiscopis
c. 11. §. 11.

Lib. 6. Capit. c.
119. Placuit ne
Chorepiscopi deinceps
à quibusvis
fiant.

Concilium Pari-
sien. suprà lauda-
tum.